

om Tilfyn med Udvandrerens Befordring. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1601 ff.).

Til denne Behandling var der stillet følgende Ændringsforslag:

af Udvalget:

til § 4.

1) Næstsidste Linie „disjes“ forandres til „dets“.

til § 7.

2) „det i Henhold til § 4 opgivne Sted“ forandres til „det Sted, hvor han er bosat“.

til § 8.

3) Nr. 2. „om den Vei, Transportmidlerne og, saavidt muligt“ forandres til: „om Veien, Transportmidlerne og“.

4) Nr. 3. „samt“ udgaaer, hvorhos der i Slutningen tilføjes: „samt om Afgangstiden fra Europa“.

5) Nr. 5. Efter „Effecter“ indskydes: „, saavel til Afgangsteden som derafra til den fremmede Verdensdeel“.

6) Nr. 6. „fortætte“ forandres til „udføre“.

7) Næstsidste Afsnit „afleveres tilligemed en Gjenpart“ forandres til: „skal, tilligemed en Gjenpart, af Agenten afleveres“ — hvorhos „tilbageleverer“ forandres til „tilstiller“.

Samtlige de stillede Ændringsforslag fattes under Forhandling.

Ordføreren (Lehmann): De stillede Ændringsforslag ere af meget ringe Betydning, og deres Motivering vil altsaa kun medtage nogle Dieblif. Det første Forslag indeholder ligefrem en nødvendig Sprogrettelse. — Det andet er en nødvendig Consequens af den i § 4 foretagne Forandring, hvorefter det nu der hedder: „Det Sted, hvor Vedkommende er bosat“, hvilken Betegnelse altsaa ogsaa maa optages i § 7. — Det tredje Forslag gaaer lige-

frem ud paa en Redactionsforandring, en reen Sprogrettelse. — Forslaget under Nr. 4 er foranlediget ved den Bemærkning af den ærede Justitsminister under 2den Behandling, at det vilde være hensigtsmæssigt, udtrykkeligt at bestemme, at Contracten skulde indeholde Opgivelse af Afgangstiden fra Europa. Da der jo iforveien staaer „saavidt muligt“, er det altsaa ikke udelukket, hvad der undertiden kan indtræffe, ogsaa ved en regelmæssig Paqvetsfart, at det Skib, der skal afgaae, først kommer affted en Dag eller to efter, at det er paaregnet. At der i denne Henseende gives den størst mulige Bestryggelse, er saa meget mere hensigtsmæssigt, som man jo ikke sjældent har seet, at Udvandrerne, naar de først ere komne saa langt bort fra deres Fædreland, at det ikke er let for dem at vende tilbage, ere blevne sendte ombord i Skibe, der ere heelt forfjellige fra dem, som de have gjort Regning paa at blive overførte med, og med Hensyn til hvilke de have erlagt deres Betaling. — Forslaget under Nr. 5 er ligeledes foranlediget ved Justitsministerens Bemærkning under 2den Behandling om, at Nr. 5 i § 6, som angaaer Betalingen for Udvandrerens Gods, ligesom i den oprindelige § 6, ikke blot burde gjælde for den endelige Reise. Jeg anseer nu vel dette for utvivlsomt, men det kan dog ikke skade, at det bliver udtrykkeligt udtalt. — Forslaget under Nr. 6 gaaer ud paa en Redactionsforandring. Der kan ikke godt være Tale om at fortsætte en Reise, der afbrydes paa Atlanterhavet. — Udvalgets sidste Forslag under Nr. 7 er endelig foranlediget ved en Bemærkning af et æret Medlem om, at det helst udtrykkeligt maatte siges, at det er Agenten, der skal aflevere Contracten til Politimesteren. Jeg troer, at dette kunde betragtes som en Selsfølge, idet det kun er over ham, at Lovforslaget vil øve nogen Myndighed. At det udtrykkeligt anføres, er imidlertid saa meget mere hensigtsmæssigt, som der i Paragraphen var kommet til at staae: „tilbageleverer . . . til Udvandrerens“, hvilket altsaa syntes at forudsætte, at Contracten iforveien var indleveret af denne. Men naar det saaledes udtrykkeligt siges, at det er Agenten, der skal indlevere Contracten, saa kan altsaa Udtrykket „tilbageleverer“ heller ikke blive staaende,